

ARKONLARIN TABİATI ÜZERİNE

Doç. Dr. Şinasi GÜNDÜZ*

Bulunuşuyla bilim dünyasında geniş yankılar uyandıran Nag Hammadi Literatürü'nün 2. cilt 86-97. sayfaları arasında bulunan Arkonların Tabiatı (ya da Arkonların Hakikati), Gnostik kozmogoni ve antropogoni düşüncesinin sembolik bir anlatımla ele alındığı önemli bir dokümandır. Soru cevap tarzındaki ifadelerden oluşan bu metin, yüce tanrı, tanrısal alem, düşünüş, maddi alem, maddi alemin yöneticileri, insanın oluşumu ve benzeri konularda yüce tanrısal güçten yapılan bir ilham bir vahiy niteliğini taşır. Nitekim metnin başlangıcında yer alan "Doğruluğun babasının ruhunca ilham edilen yöneticilerin hakikati hakkında ..." ve "Yöneticilerin hakikatini sorman nedeniyle bunu sana gönder[dim]" gibi ifadeler, bu dokümanın ilahi alemden inzal edilen bir vahiy olarak kabul edildiğine işaret etmektedir.

Metin içerisinde metnin yazılış zamanını gösteren herhangi bir açık ibareye rastlanmamaktadır; ancak metnin girişinde Yeni Ahit'ten bazı alıntılar yapılmış (Kol.1:13 ve Efes.6:12) ve sonlara doğru kurtarıcı olarak İsa Mesih'in gelişine işaret eden ve "kutsal ruh"tan bahseden ifadelerin yer alması onun Hıristiyanlık dönemine ait olan bir doküman olduğunu ortaya koymaktadır. Diğer taraftan Arkonların Tabiatı'nın da içinde yer aldığı Nag Hammadi Literatürü'nün MS 400 yılları civarında toprağa gömüldüğü, dolayısıyla bu literatürü oluşturan bütün metinlerin bu tarihten önceye ait olduğu kesindir.¹ Bu durumda bu metnin büyük ihtimalle MS üçüncü yüzyılda kompoze edilmiş olabileceği açıktır. Ayrıca Nag Hammadi metinlerinden birçoğu gibi Arkonların Tabiatı'nın da Yunancadan Kıpticeye çevrilmiş bir metin olduğu tahmin edilmektedir.

Metnin yazılış tarihi gibi, metnin yazarının kimliği konusunda da metin içerisinde herhangi bir açık ifade yoktur. Bununla birlikte gerek

* O.M.Ü. İlahiyat Fakültesi Öğretim Üyesi.

¹ Bkn. Rudolph, K., *Gnosis, the Nature and History of an Ancient Religion*, P.W. Coxon, K.H. Kuhn and R.McL. Wilson (tr.), Edinburgh (1983), ss.42-43; Yamauchi, E.M., *Pre-Christian Gnosticism, A Survey of Proposed Evidences*, London (1973), ss.101-102.

metin içerisinde kurtarıcı figür olan Şit'e atıfta bulunulması ve gerekse metnin *Dünyanın Menşei Üzerine* gibi Setian ekolüne ait diğer metinlere paralel bir içeriğe sahip olması, onun gnostik Setian ekolüne mensup kişi ya da kişilerce derlendiğine işaret etmektedir. Bu nedenle H.-M. Schenke, Arkonların Tabiatı'nı Setian tipi gnostikler kaynaklar kategorisine sokmaktadır.²

Arkonların Tabiatı, Yahudilik ve Hıristiyanlığa ait çeşitli unsurlara muhtevasında yer verir. Yukarıda belirttiğimiz Hıristiyanlığa ait hususların yanı sıra, Tekvin 1-6'nın gnostik yorumu gibi Yahudiliğe ait çeşitli unsurlar da dikkati çekmektedir. Esasen metnin genel muhtevası, alemin ve insanın yaratılışı ile insanın yaratılış sonrası yaşamına ilişkin gnostik bir yorumdan ibarettir. M. Krause gibi bazı araştırmacılar, bu nedenle Arkonların Tabiatı'nın aslında Hıristiyan geleneğine ait olmayan (muhtemelen Hıristiyanlık öncesi dönemlere ait olan), ancak Hıristiyan gnostikler tarafından sonradan Hıristiyanlığa adapta edilerek yorumlanan bir doküman olduğu fikrindedirler.³ Öte yandan R.A. Bullard, Arkonların Tabiatı'nın bir Hıristiyan gnostik tarafından cemaatı eğitmek üzere kaleme alındığı kanaatindedir.⁴

Arkonların Tabiatı'nda, gnostik mitolojide önemli bir yere sahip olan birçok düşünce kalıbına yer verilir. Bunlar arasında (1) ışık ve karanlık alemleri arasındaki gnostik düalizmin vurgulanması, (2) ışık aleminden düşüş motifinin işlenmesi, (3) arkonların oluşumu ve maddenin karanlık aleminde yaratılması tasavvuru, (4) karanlık aleminde kötülüğe karşı mücadele eden ışık ruhları ve son olarak (5) ışık ruhlarına yardım etmek üzere ilahi elçilerin kurtarıcı (redeemer) olarak gönderilmesi düşüncesi oldukça önemlidir. Bu gnostik tasavvurlar -diğer gnostik literatürde olduğu gibi- metin içerisinde tamamen sembolik bir anlatım içerisinde işlenir. Şu karakterler eserde önemli rol oynar:

1. Pistis Sophia: Düşüş olayını ilk başlatan ışık gücü. Yüce

² Bkn. King, K.L., "Ridicule and Rape, Rule and Rebellion: The Hypostasis of the Archons", *Gnosticism and the Early Christian World*, J.E. Goehring, et.al. (ed.), Polebridge Press (1990), s.3.

³ Bkn. MacRae, G.W., "Nag Hammadi and the New Testament", *Gnosis. Festschrift für Hans Jonas*, B. Aland (ed.), Göttingen (1978), s.152.

⁴ Bkn. Bullard, R.A., "The Hypostasis of the Archons", *The Nag Hammadi Library in English*, J.M. Robinson (ed.), E.J. Brill (1988), s.161.

tanrıdan bağımsız olarak kendi başına hareket etmesi ışık aleminden uzaklaşmasına ve neticede bu alemin dışında bir ara alem oluşmasına neden olur. Sonra bu ara alemin gölgesinin kaosa düşmesiyle kaosta maddi alem ve demiurg oluştu. Metinde bu hatasına rağmen onun ışık alemine karşı itaat içerisinde olan bir varlık olduğu ve hatta haddini aşan demiurgu uyardığı vurgulanır.

2. Samael: Sakla (aptal) ve Yaltabaoth isimleriyle de adlandırılan demiurg. Nitelik olarak eksikliği yanı sıra, fiziksel yönden de eksik olduğu ve kör olarak düşünüldüğü için ona bu isim verilir (Samael = kör tanrı). Metinde Samael'in kötü yöneticilerin (arkonların) lideri olduğu, ayrıca o ve yardımcılarının maddi alemin düzenleyicileri ve insanın bedeninin yaratıcıları oldukları belirtilir.

3. Adem: Demiurg tarafından yaratılan ilk insan. Adem'in bedeni kötü güçlerce maddeden yaratılır, ancak bu yaratma başarılı olmaz. Zira yaratılan beden hareketsizdir. Ademiler ülkesinden (ışık aleminden) ruh ışık tanrısınca maddi aleme indirilerek Adem'in cansız bedenine konur; böylelikle Adem hayat kazanır.

4. Havva ve Norea: Bu iki dişi figür metinde önemli rol oynar. Havva Adem'e eş olarak yaratılan ilk kadındır. Metinde iki Havva'dan bahsedilir. Bunlardan ilki Havva'nın bedenini oluşturan dünyevi Havva'dır; diğeri ise ışık alemine ait olan ruhsal (ilahi) Havva'dır. Yılan tarafından kandırılan ve yasak meyveden yemesi konusunda Adem'i de aldatan dünyevi Havva'dır. Öte taraftan Adem tarafından "Hayat'ın Anası" olarak adlandırılan ruhsal Havva ise bir bakıma Adem'in uyarıcısı olarak görev yapar. Demiurg ve diğer kötü Arkonlar Havva'ya tecavüze yeltendiklerinde ruhsal Havva bedeni (dünyevi Havva'yı) terk ederek bir ağaca dönüşür ve süfli madde alemine ait olan bedenle arkonları baş başa bırakır. Metne göre Norea ise ruhsal Havva'nın kızı olan temiz ve bakire bir figürdür. Arkonlar ona da tecavüz girişiminde bulunurlar; ancak annesi gibi o da buna karşı direnir ve sonunda yardım etmesi için ışık tanrısına yakarır. Bunun üzerine ilahi alemden ışık elçisi onun yardımına gelir.

5. Eleleth: Norea'nın haykırış ve duasına cevaben, ona yardım etmek üzere ilahi alemden gönderilen ışık elçisi, yüce melek. Onun maddi aleme inmesiyle Norea'ya musallat olan kötü arkonlar derhal uzaklaşırlar. Eleleth, uyarıcı ve kurtarıcı bir karakter olarak Norea'nın bilmek istediği şeyleri (arkonların oluşumunu, karakterlerini ve

gnostiklerin geleceğine ilişkin bir takım hususları) bildirir.

6. Sabaoth: Demiurg tarafından yaratılan, ancak süfli madde alemini ve demiurgu terk ederek ilahi aleme yönelen bir figür. Metne göre onun bu davranışından dolayı Sophia ve kızı Zoe, onu maddi alemde alarak ışık alemiyle karanlık alemin arasındaki perde alemini oluşturan yedinci aleme yerleştirir, ona güç ve kuvvet verirler.

7. Doğru-kışi: İlerde geleceği müjdelenen ilahi elçi. Onun yeryüzüne gelerek insanlara hakikati anlatacağı ve böylelikle maddi alemde tutsak olan ruhları eğiterek onların ışık alemine yükselmelerini sağlayacağı ifade edilir.

Bu karakterlerden başka Adem'le Havva'yı kandırmaya çalışan yılan, Adem'in oğlu Habil ve onun katili Kabil, Habil'den sonra Adem'le Havva'dan doğan Şit, arkonlarca planlanan tufan olayında arkonların lideri tarafından bir gemi yaparak tufandan kurtulması istenen Nuh ve son olarak Nuh'un yaptığı gemiye zorla binmek isteyen, ancak Nuh'un izin vermemesi üzerine Nuh'un ilk yaptığı gemiyi yakan Orea gibi çeşitli figürler de Arkonların Tabiatı'nda yer alır.

Arkonların Tabiatı iki ana kısma ayrılır. İlk kısımda baş arkon Samael'in tasviri yapıldıktan sonra insanın yaratılması ve Adem'le Havva'nın cennetteki yaşamlarına ilişkin Tekvin'de bulunan ifadelerin gnostik yorumuna yer verilir. Bunu Habil-Kabil kıssası, Şit'in ve Norea'nın doğumları ve Nuh tufanı ile ilgili ifadeler izler. Metnin ikinci kısmı ise arkonların tacizi üzerine ışık aleminden yardım isteyen Norea'nın yardımına gelen ışık elçisi Eleleth ile Norea arasındaki konuşmalardan oluşur. Bu kısımda Eleleth, önce Pistis Sophia'nın düşüşü, demiurgun oluşumu, maddi alemin ve arkonların yaratılması, baş arkon Samael'in haddini aşması, ışık elçisince ikaz edilmesi ve Sabaoth'un ilahi aleme yönelmesi hakkında bilgi verir. Sonra o, yeryüzü yaşamının geleceğine yönelik kehanette bulunur; üç nesil sonra arkonların tutsaklığından kurtuluşun söz konusu olacağını, doğru-kışi'nin gelerek ruhları kurtuluş yoluna ileteceğini belirtir. Son olarak Eleleth, bütün bu gelişmeler sonunda arkonların devrinin biteceğini ve onların alemlerinin yıkılacağını vurgular. Arkonların Tabiatı, bir dua ile son bulur.

Arkonların Tabiatı

(Metin)

Doğruluğun babasının ruhunca ilham edilen yöneticilerin hakikati hakkında, yüce elçi -"karanlık yöneticilerini" ima ederek- bize, "kavgamız et ve [kana] karşı değil, bilakis alemin yöneticilerine ve kötülüğün ruhlarına karşıdır" dedi. Yöneticilerin hakikatini sorman nedeniyle bunu sana gönder[dim].

Onların lideri kördür; gücü, cehaleti ve kibri [nedeniyle] o, [gücü]yle "Tanrı olan benim; [benden başka] kimse yok" dedi.

Bunu söylediğinde o, [mükemmelliğe] karşı günah işlemiş oldu. Bu söz ebedilik alemine ulaştı, sonra şöyle diyerek ebedilik aleminden çıkan bir ses vardı: "Yanıyorsun Samael" -ki bu kör tanrıdır-.

Onun düşünceleri körleşti. Gücü azledilen o -ki konuşmuş olduğu şey küfüdür-, Pistis Sophia (İnanç Hikmet)'in tahrikinde onu annesi kaos ve dipsiz boşluğa doğru izledi. Ve o (Pistis Sophia), onun zürriyetinin her birini -görünmez dünyadan hareketle görünür dünya düzenlendiği için yukarıdaki alemlerin modeline göre- gücüne uygun şekilde yerleştirdi.

Ebedilik, sular alemine baktığında, sureti sularda gözüktü ve karanlığın yöneticileri ona aşık oldular. Fakat onlar, -yalnızca bir cana sahip olan varlıklar bir ruha sahip olanları ele geçiremeyeceğinden dolayı- zayıflıkları nedeniyle sularda kendilerine gözüken bu sureti ele geçiremediler. Zira o (suret) yukarıya aitken, kendileri aşağıdandılar.

"Ebediliğin ülkeye bakması"nın nedeni şudur: Öyle ki Baba'nın izniyle o, mükemmelliği ışıkla bir araya getirebilsin. Yöneticiler plan kurdular ve şöyle dediler: "Gelin, yeryüzünden toprak olacak bir insan yaratalım." Onlar yaratıklarını tamamıyla yeryüzünden birisi olarak şekillendirdiler.

Şimdi yöneticiler ... vücuda ... sahiptirler ... dişi ... bir canavar yüzlü. Onlar yeryüzünden biraz toprak aldılar ve sularda [kendilerine] gözüken tanrının [suretine] ve kendi suretlerine göre kendilerinin

* Bu çeviride, B. Layton tarafından yapılan metnin İngilizce çevirisi ("The Hypostasis of the Archons", B. Layton (tr.), in *The Nag Hammadi Library in English*, J.M. Robinson (ed.), E.J. Brill 1988, ss.162-169) esas alınmıştır.

[adamını] şekillendirdiler.

Onlar şöyle dediler: “(Gelin), biçimlendirdiğimiz suret vasıtasıyla onu ele geçirelim, [öyle ki] o erkek eşini görebilsin ve biz - güçsüzlükleri nedeniyle Tanrı'nın kudretini kavramayarak- biçimlendirdiğimiz suretle onu tutabilelim. Ve o, onun yüzüne üfledi ve adam bir cana sahip oldu ve günlerce yerde (kaldı). Ancak onlar güçsüzlükleri nedeniyle onu ayağa kaldıramadılar. Sularda kendilerine gözükmüş olan bu sureti yakalamaya çalışabilsinler diye, fırtına rüzgarları gibi (üfleme) sürdürdüler. Onlar onun gücünün kimliğini bilmiyorlardı.

Şimdi bütün bu (olaylar) mükemmelliğin babasının iradesiyle vaki oldu. Sonra ruh, yerdeki cana bağlı adamı gördü. Ve ruh Ademiler ülkesinden çıktı, indi, onun (adamın) içinde ikamet etmek üzere geldi ve bu adam yaşayan bir can haline geldi.

Yerde hareket ediyor şekilde görüldüğünden dolayı o, onun ismini Adem olarak adlandırdı. Adem'in yardımı için ebedilik aleminden bir ses geldi. Yöneticiler yeryüzünün tüm hayvanlarını, göğün tüm kuşlarını bir araya topladılar ve Adem'in onları nasıl çağıracağını görmek üzere onları Adem'e arz ettiler. Öyle ki o, kuşların her birine ve bütün vahşi hayvanlara bir isim verebilsin.

Adem'i aldılar ve ekip biçebilsin ve gözetebilsin diye onu bahçeye (cennete) koydular. Yöneticiler ona şöyle diyen bir emir verdiler: “Cennetteki [her] ağaçtan yiyeceksin, ancak iyilik ve kötülüğü tanıma ağacından ne ye, ne de ona [dokun]; zira ondan yediğin gün ölümle öleceksiniz.”

Onlar bunu [...]. Onlar ona ne söylediklerini anlamıyorlardı; aksine Baba'nın iradesiyle, Adem'in (gerçekte) yiyebileceği ve yalnızca maddi tabiatlı bir insan olarak onun kendilerine itibar etmeyeceği bir tarzda onlar bunu söylediler.

Yöneticiler birbirlerine danıştılar ve şöyle dediler: “Gelin, Adem'in derin bir uykuya dalmasını sağlayalım.” Ve o (Adem) uyudu. - Şimdi onlar onun derin uykuya dalmasına neden oldular ve onun uyuması cehalettir.- Onlar canlı bir kadına benzer şekilde onun yan tarafını açtılar. Onun (kadının) yerine, onun (Adem'in) yan tarafına biraz et koydular ve Ademe, yalnızca can ihsan edilmiş oldu.

Ruh ihsan edilmiş olan kadın ona geldi ve “Kalk, Adem” diyerek ona konuştu. Adem onu gördüğünde, ona, “Bana hayat veren sensin, sen “hayatın annesi” olarak adlandırılacaksın. Zira, benim annem olan odur. Hekim olan, kadın olan ve doğum yapan odur” dedi.

Sonra yöneticiler Adem’lerine geldiler. Adem’in dişi suretinin onunla konuştuğunu gördüklerinde, büyük bir heyecanla tahrike kapıldılar ve ona aşık oldular. Birbirlerine, “Gelin, tohumumuzu ona ekelim” dediler ve onun (kadını) peşine düştüler. Kadın, kafasızlıkları ve körlüklerinden dolayı onlara güldü; yakalamaları anında bir ağaca dönüştü ve kendisine benzeyen gölgesel yansımaları onlara bıraktı. Onlar çirkin bir şekilde (gölgesel yansımaları) kirlettiler. Onlar onun sesinin mührünü kirlettiler, öyle ki kendi suretleriyle birlikte biçimlendirmiş oldukları şekil tarafından kendilerini mahkum ettirdiler.

Sonra dişi ruhsal prensip eğitmen yılanı geldi; yılan [onlara] şöyle diyerek öğretti: “O size ne dedi? Dediği şey, ‘cennetteki her ağaçtan yiyeceksiniz, ancak kötülük ve iyiliği tanıma ağacından yemeyin’ miydi?”

Dünyevi kadın şöyle dedi: O, sadece ‘yemeyin’ demedi, hatta ‘ona dokunmayın, zira ondan yediğiniz gün ölümle öleceksiniz’ dedi”.

Eğitmen yılan şöyle dedi: Ölümle ölmeyeceksiniz; zira onun size bunu söylemesi kıskançlıktandır. Aksine sizin gözleriniz açılacak ve kötülük ve iyiliği tanıyarak tanrılar gibi olacaksınız”. Dişi eğitici prensip yilandan alınıp götürüldü ve o, onu yalnızca yeryüzüyle ilgili bir şey olarak geride bıraktı.

Ve dünyevi kadın ağaçtan aldı ve yedi; kendisi kadar kocasına da verdi. Yalnızca bir cana sahip olan bu varlıklar yediler. Onların kusurları bilgisizliklerinde aşık oldu; ruhsal unsurdan çıplak olduklarını anladılar, incir yapraklarını aldılar ve onları bellerine sardılar.

Sonra baş yönetici geldi ve “Adem, neredesin? dedi. Zira ne olduğunu bilmiyordu.

Adem ona, “Sesini işittim ve çıplak olduğum için korktum ve saklandım” dedi.

Yönetici şöyle dedi: “Bir tek ondan yememeni emrettiğim ağaçtan yemiş olman nedeniyle değilse neden gizlendin? Ve sen yedin!”

Adem, “Bana verdiğin kadın, [o] bana verdi ve yedim” dedi. Ve kibirli yönetici kadını lanetledi.

Kadın, “Beni yoldan çıkararak yıldı ve ben yedim” dedi. Yılanı [döndüler] ve onun gölgesel suretini lanetlediler. [...] güçsüz, anlaşılmaz, kendilerinin biçimlendirdikleri bir şekildi. O günden itibaren yılan yöneticilerin laneti altında oldu; kudretli insan gelene kadar bu lanet yılanın üzerinde kaldı.

Onlar Adem’lerine döndüler, onu aldılar ve karısının yanı sıra cennetten kovdular; zira onların kendileri de lanet altında oldukları için inayete sahip değildiler.

Bundan başka onlar, insanlıkları dünyevi işlerle doldurulmuş olsun ve kutsal ruha bağlanma fırsatını bulamasın diye insanlığı büyük şaşkınlığa, bir meşakkat hayatına attılar.

Sonradan kadın oğulları Kabil’i doğurdu ve Kabil toprağı ekip biçti. Bunun üzerine o (Adem) karısını biliyordu; tekrar hamile kalan kadın Habil’i doğurdu ve Habil bir koyun çobanıydı. Şimdi Kabil tarlasının tahılından getirdi, fakat Habil ise kuzuları arasından bir sunak getirdi. Tanrı Habil’in adaklarına baktı, ancak Kabil’in adaklarını kabul etmedi. Ve dünyevi Kabil kardeşi Habil’in peşine düştü.

Ve tanrı Kabil’e “Kardeşin Habil nerede?” dedi.

O, “Ben, kardeşimin muhafızı mıyım?” diyerek cevap verdi.

Tanrı Kabil’e şöyle dedi: “Dinle! Kardeşinin kanının sesi bana haykırıyor! Ağzınla günah işledin. Sana karşılık vereceğim: Kabil’i öldüren herhangi biri, yedi öç salıverecek ve sen yeryüzünde titreyerek ve ıstırap çekerek yaşayacaksın.”

Ve Adem dişi sureti Havva’yı [tanıyordu] ve Havva hamile kaldı, Adem’e [Şit’i] doğurdu. Ve o, “[Habil’in] yerine tanrının vasıtasıyla [bir diğer] erkek doğurdum” dedi.

Havva yine hamile kaldı ve o [Norea’yı] doğurdu. Ve Havva, “O, birçok insanlık nesline bir yardım olarak bende bir bakire meydana getirdi” dedi. O, güçlerin kirletmediği bakiredir.

Sonra insanlık çoğalmaya ve gelişmeye başladı.

Yöneticiler birbirlerine danıştılar ve şöyle dediler: “Gelin, ellerimizle bir tufan oluşturalım ve insandan hayvana kadar tüm bedeni

yok edelim”.

Fakat güçlerin yöneticisi onların kararlarından haberdar olduğunda, Nuh’a şöyle dedi: “Çürümeyen bazı ağaçtan kendine bir gemi yap, -sen, senin çocukların, hayvanlar ve küçükten büyüğe sema kuşlarını- onda sakla ve onu Sir Dağı’na yerleştir”.

Sonra Orea gemiye binmek isteyerek ona geldi. O, ona izin vermeyince, Orea gemiye üfledi ve onun ateşte yanıp kül olmasına neden oldu. O (Nuh) gemiyi ikinci kez tekrar yaptı.

Yöneticiler onu saptırmayı planlayarak onunla görüşmeye gittiler. Onların baş liderleri ona, “Senin annen Havva, bize geldi” dedi.

Fakat Norea, onlara döndü ve şöyle dedi: “Karanlığın yöneticileri olanlar sizlersiniz; siz lanetlisiniz. Ve siz benim annemi tanımadınız; oysa sizin tanıdığınız sizin dişi karşılığınızdı. Zira ben sizin neslinizden değilim, aksine ben yukarıdaki alemde geldim.”

Mağrur yönetici tüm kudretiyle döndü ve çehresi siyah bir [...] gibi oldu. Ona (Norea’ya), haddini bilmez bir şekilde, “Annen Havva’nın da yaptığı gibi, bize hizmet etmelisin; zira bana [...] verildi” dedi.

Fakat Norea, [...]’nın kudretiyle döndü ve yüksek bir sesle yüce olana, alemlerin tanrısına haykırdı: “Kötülüğün yöneticilerinden beni kurtar ve onların pençelerinden beni derhal koru!”

Göklerden yüce melek indi ve ona, “Neden tanrıya haykırıyorsun? Kutsal ruha karşı neden böyle küstahça davranıyorsun?” dedi.

Norea, “Sen kimsin?” dedi.

Kötülüğün yöneticileri ondan çekilmişlerdi. O şöyle dedi: “Kutsal ruhun huzurunda duran yüce melek, anlayış, Eleleth benim. Seninle konuşmak ve seni hukuk tanımazın pençesinden korumak için gönderildim. Ve ben sana kökenini öğreteceğim.”

-Şimdi bu meleğe gelince, onun gücünü anlatamam: onun görünüşü saf altın ve giysisi kar gibidir. Hayır, yemin olsun ki ağzım onun gücünü ve yüzünün görünüşünü anlatmaya dayanamaz!.-

Yüce melek Eleleth benimle konuştu. Şöyle dedi: “Ben anlayışım. Yüce görünmez ruhun huzurunda duran dört ışık-vericiden

birisiyim. Bu yöneticilerin senin üzerinde herhangi bir gücü olduğunu mu düşünüyorsun? Onların hiçbiri gerçeğin kökenine galip gelemeyiz; zira kendiliğinden o son çağlarda görüldü ve bu yöneticiler engellenecekler. Bu yöneticiler seni ve bu nesli kirletemezler; zira senin mekanın, kaosun yöneticilerinden ve onların evrenlerinden üstün olan bakire ruhun yaşadığı ebedilik (alemin)dedir.”

Fakat ben şöyle dedim: “Efendim! Bu yöneticilerin [yeteneklerini] -onların [nasıl] ve ne çeşit bir yaratmayla var oldukları, hangi materyalden oldukları ve onları ve güçlerini kimin yarattığını- bana öğret.”

Ve yüce melek Eleleth, anlayış, bana şöyle konuştu: “Sınırsız alemler içinde ebedilik aleminde ikamet eder (bulunur). Pistis olarak adlandırılan Sophia, eşi olmaksızın tek başına bir şey yaratmak istedi ve onun oluşturduğu şey ilahi bir şeydi.

Yukarıdaki dünyayla aşağıdaki alemler arasında bir perde mevcuttur. Bu perde altında gölge oluştu ve bu gölge madde haline geldi. Ve bu gölge ayrı şekilde tasarlandı. Ve onun (Sophia'nın) yaratmış olduğu şey, tıpkı bir düşük cenin gibi madde içinde bir ürün haline geldi. Ve o, gölgeden biçimlendirilen plastik bir şekil haline aldı ve bir aslana benzeyen mağrur bir canavar oldu.” O, halihazırda söylediğim gibi çift cinsiyetliydi, zira o çıktığı maddeye aitti.

“Gözlerini açan o (demiurg), sınırsız çok büyük maddeyi gördü ve ‘Tanrı olan benim, benden başka hiç kimse yok’ diyerek kibirlendi.

Bunu söylediğinde o, mükemmellik alemine karşı günah işlemiş oldu. Ve yukarıdaki mutlak gücün aleminde şöyle diyen bir ses geldi: ‘Yanıyorsun Samael’ -ki bu kör tanrıdır-.

Ve o (Samael), ‘Eğer benden önce olan başka bir şey varsa, bana görünsün!’ dedi. Ve Sophia hemen parmağını uzattı ve ışığı maddeye tanıttı. Ve Sophia karanlık alemine doğru onu izledi ve o ışık (alemine) döndü. Bir kez daha karanlık maddeye [...].

Çift cinsiyetli olan bu yönetici kendisine sınırsızca uzanan genişçe bir alem yarattı. Ve o, kendisi için nesil yaratmayı tasarladı ve kendisine tıpkı ebeveynleri gibi çift cinsiyetli olan yedi evlat yarattı.

Ve o, nesline ‘mükemmellik aleminin tanrısı benim’ dedi.

Ve Pistis Sophia'nın kızı olan Zoe (Hayat), ona haykırdı ve

şöyle dedi: 'Yanıyorsun Sakla!'. -Bunun alternatif ismi Yaltabaoth'dur.- O (Zoe), onun yüzüne üfledi; onun nefesi kendisi (Zoe) için hararetili bir melek haline geldi ve bu melek Yaldabaoth'u tuttu, uçurumların altındaki Tartaros'a attı.

Şimdi Yaldabaoth'ın nesli olan Sabaoth, bu meleğin gücünü gördüğünde tövbe etti ve babası ve annesi maddeyi kınadı.

O, onu sevmeyi, fakat Sophia ve kızı Zoe'ye yönelik ilahiler söyledi. Ve Sophia ve Zoe onu yerden aldılar ve yukarı ve aşağının arasında olan perdenin altındaki yedinci alemin yönetimini ona verdiler. Ve Sophia onu yerleştirdiği için kaosun güçlerinin üzerinde olduğundan, o 'güçlerin tanrısı, Sabaoth' diye adlandırılır.

Şimdi bu (olaylar) vuku bulduğunda, o kendisine dört taraflı bir meleksel taht, vekil olarak görev yapmaları için pek çok melek ve ayrıca harplar ve çenkler yarattı.

Ve Sophia, kızı Zoe'yi aldı ve onu sekizinci (alemden) bulunan şeyler hakkında eğitmesi için Sabaoth'un sağına oturttu. Ve azap meleğini Sabaoth'un soluna yerleştirdi. Bu günden itibaren, [onun sağ] hayat diye adlandırılır; sol ise yukarıdaki mutlak güç alemiyle ilgili günahkarlığı temsil etmektedir. Onların var olmaları, sizin zamanınızdan önceydi.

Şimdi Yaldabaoth, onu bu ihtişam içinde ve bu yükseklikte gördüğü zaman kıskandı. Ve kıskançlık çift cinsiyetli bir ürün haline geldi. Ve bu (olay), kıskançlığın menşeydi. Ve kıskançlık ölümü doğurdu; ölüm neslini doğurdu ve onun aleminin yönetimini onların her birine verdi; ve kaos alemlerinin hepsi onların kalabalıklarıyla doldu.

Ancak .kaosun tamamı elde edilebilsin diye, mükemmelliğin babasının iradesiyle -yukarıdaki tüm şeylerin modeline göre- onların hepsi var oldular.

İşte, ben yöneticilerin şeklini, ifade edildiği maddeyi, onların ebeveynini ve alemlerini sana öğrettim."

Ancak ben şöyle dedim: Efendim! Ben kendim de onların maddesinden miyim?"

"Neslinle birlikte sen ezeli babadansın; yukarıdan yok olmayan ışıktan onların ruhları gelir. Böylelikle, onların içinde bulunan hakikat ruhu nedeniyle yöneticiler onlara yaklaşamazlar. Bu yola girenlerin

hepsi, ölen insanlığın ortasında ölümsüzlüğü yaşarlar. Hâlâ bu ekilen unsur (sperm) şimdi bilinmeyecek.

Buna karşılık üç nesil sonra o, bilinecektir ve o, onları yöneticilerin hatasının köleliğinden kurtarmaktadır.”

Sonra ben “Efendim! Ne kadar süre?” dedim.

O, bana şöyle dedi: “Biçimlenmiş bir şekil içindeki doğru-adam, babanın gönderdiği hakikat [ruhunun] varlığını açıkladığı ana kadar.

Sonra o, onları her şey konusunda eğitecek. Ve o, tahakküm altında olmayan nesilden kendisine verilen ebedi hayat takdisiyle onları takdis edecek.

Sonra onlar, kör düşünceden kurtarılmış olacaklar. Ve onlar, yöneticilerle ilişkili olan ölümü ayaklar altına alacaklar. Ve onlar, bu ekilen unsurun ait olduğu yer olan sınırsız ışığa yükselecekler.

Sonra yöneticiler devirlerini bırakacaklar. Ve onların melekleri onların yıkımı üzerine gözyaşı dökcekler. Ve onların ifritleri onların ölümüne ağıt yakacaklar.

Sonra, bütün ışık çocukları gerçek şekilde hakikate, kökenlerine, mükemmelliğin babasına ve kutsal ruha ulaşacaklar. Onların hepsi bir ağızdan, ‘Babanın hakikati haktır ve oğul mükemmelliğe hükmeder’ diyecekler. Ve herkesten çağlara kadar: ‘Kutsal, kutsal, kutsal! Amin’”

Yöneticilerin

Hakikati